

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาปนิก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดบทนิยาม วัตถุประสงค์ของสถาปนิก อำนาจและหน้าที่ของสถาปนิก อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพระหัตถศึกษาตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ
- (๒) กำหนดวัตถุประสงค์ของสถาปนิก อำนาจและหน้าที่ของสถาปนิก ที่เกี่ยวกับการรับรอง ปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุตสาหกรรม เพื่อการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุณ
- (๓) แก้ไขคุณสมบัติ และที่มาของกรรมการจารยาระบบ
- (๔) แก้ไขบทบัญญัติให้สามารถต้องประพฤติตามจารยาระบบแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม
- (๕) แก้ไขบทบัญญัติที่มีถ้อยคำที่ไม่ชัดเจน อาจทำให้เกิดความสับสน
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีพันธะผูกพันกับนานาชาติตามข้อตกลงต่างๆ ด้านการค้าบริการ ซึ่งครอบคลุมถึงบริการด้านสถาปัตยกรรม เป็นผลให้มีการเปิดตลาดการค้าบริการให้ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถเคลื่อนย้ายเข้าไปทำงานในระหว่างประเทศที่ได้ทำข้อตกลงร่วมกัน แต่ก็หมายความว่าด้วยสถาปนิกยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาปนิก และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถาปนิกในการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพระหัตถศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ดังนั้น เพื่อให้มีบทบัญญัติที่จะรองรับเรื่องการประกอบวิชาชีพระหัตถศึกษาตามข้อผูกพันระหว่างประเทศที่ได้ทำไว้แล้วและที่จะมีขึ้นอีกในอนาคต สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ ให้สามารถใช้เป็นกรอบและให้อำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่างๆ ตลอดจนสมควรที่จะแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติบางเรื่องให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ
สถาปนิก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาปนิก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีบทบัญญัติที่จะรองรับเรื่องการประกอบวิชาชีพระหัวร่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ อันจะทำให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม และเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาปนิก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มนิยามคำว่า “สถาปนิกต่างชาติ” และคำว่า “ข้อผูกพันระหว่างประเทศ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” กับบทนิยามคำว่า “สมาชิก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“สถาปนิกต่างชาติ” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของต่างประเทศที่บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นมีภูมิลำเนาอยู่หรือปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรมอยู่

“ข้อผูกพันระหว่างประเทศ” หมายถึง ข้อผูกพันในสนธิสัญญาหรือข้อตกลงร่วมกันในลักษณะทวิภาคีหรือพหุภาคีที่ประเทศไทยได้ทำกับประเทศอื่นหรือกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) และ (๔/๑) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๓/๑) กำหนดมาตรฐานวิชาการเพื่อการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

(๔/๑) กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุณและสถาปนิกต่างชาติให้เป็นไปตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตรหรืออุณิบัตรเพื่อการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุณโดยการรับรองหลักสูตร การจัดการศึกษา การสำเร็จการศึกษา และข้อปริญญา”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ก/๑) ของมาตรา ๙ (๙) แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“(ก/๑) การรับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตร เพื่อการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุณ”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๘/๑ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘ แล้ว ให้สถาปนิกมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) กำหนดหลักการและแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อผูกพันระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านสถาปัตยกรรมหรือการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

(๒) ให้การรับรองผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุณเพื่อการประกอบวิชาชีพในต่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ

(๓) ควบคุมการทำงานของสถาปนิกต่างชาติที่เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรไทยตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อเป็นตัวแทนของสถาปนิกในการกำกับดูแลการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามโครงการซึ่งอยู่ภายใต้ข้อผูกพันระหว่างประเทศ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๓๓/๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศ ดังนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุณเพื่อใช้สำหรับการประกอบวิชาชีพในต่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนสถาปนิกต่างชาติที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพในราชอาณาจักรไทยตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ ทั้งนี้ อาจขึ้นทะเบียนเป็นรายบุคคลหรือรายโครงการได้

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนตามมาตรา ๖๕/๑

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของสถาปนิกในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุณและสถาปนิกต่างชาติตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ

(๕) กำหนดค่าธรรมเนียมที่สถาปนิกอาจเรียกเก็บสำหรับการขึ้นทะเบียนหรือการรับรองตาม (๑) และ (๒) ซึ่งต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุมเพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมนี้ถ้ามีเสียงเห็นชอบกับร่างข้อบังคับที่สภานายกพิเศษยับยั้งไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแล้ว”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสถาบันนิกร หรือเป็นการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมของสถาบันก่อตั้งชาติในราชอาณาจักรไทยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสถาบันนิกรประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๕๐/๑ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ มาบังคับโดยอนุโลมแก่สมาชิกสถาบันนิกรด้วย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรคสามของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิก่อร่างโทษผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยแจ้งเรื่องต่อสถาบันนิกร

สิทธิการกล่าวหาตามวรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรคสองสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้ก่อร่างโทษแจ้งเรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่ง และกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามต้องที่ประชุมใหญ่สถาบันนิกรสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
- (๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ
- (๓) ไม่เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการดำเนินการสรหาจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติตามวรคสองเพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สถาบันนิกร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสถาบันนิกร”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ.๒๕๔๓

“มาตรา ๖๓/๑ ห้ามมิให้สมาชิกซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งภาคทัณฑ์ ยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมนับแต่วันที่ทราบคำสั่งนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๖๕/๑ สถาปนิกต่างชาติต้องอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้คณะกรรมการมีอำนาจสอบสวนสถาปนิกต่างชาติ ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อดำเนินการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการเห็นว่ามีมูลกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภากาชาดไทยรักษาการตามข้อผูกพันระหว่างประเทศไทยกับสถาปนิกต่างชาติ ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประเทศ หรือองค์กรตามข้อผูกพันระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่ออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกอัตราราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติแทน

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

บุคคลธรรมดา

(ก) ระดับบุณฑิสถาปนิก	๒๕,๐๐๐	บาท
(ข) ระดับสามัญสถาปนิก	๒๐,๐๐๐	บาท
(ค) ระดับภาคีสถาปนิก	๑๒,๕๐๐	บาท
(ง) ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ	๑๒,๕๐๐	บาท

นิติบุคคล

ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาต
หมดอายุ

บุคคลธรรมดา

(ก) ระดับวุฒิสถาปนิก	๑๕,๐๐๐	บาท
(ข) ระดับสามัญสถาปนิก	๑๐,๐๐๐	บาท
(ค) ระดับภาคีสถาปนิก	๕,๐๐๐	บาท
(ง) ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ	๕,๐๐๐	บาท
สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม ๑๐,๐๐๐ บาท นิติบุคคล	๑๐,๐๐๐	บาท
(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	๑๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต หลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	๑๕๐,๐๐๐	บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม บุคคลธรรมดานิติบุคคล	๑๒,๕๐๐	บาท
(๔) ค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต บุคคลธรรมดานิติบุคคล	๕,๐๐๐	บาท
(๕) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ครึ่งละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๖) ค่าเขียนทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม เพื่อใช้สำหรับประกอบวิชาชีพ ในต่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ	๗,๕๐๐	บาท
(๗) ค่าต่ออายุการเขียนทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม เพื่อใช้สำหรับ ประกอบวิชาชีพในต่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ	๗,๕๐๐	บาท
(๘) ค่าเขียนทะเบียน สถาปนิกต่างชาติที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพในราชอาณาจักรไทย ตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ (รายบุคคลหรือรายโครงการ) บุคคลธรรมดานิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดาก็เป็นตัวแทนที่ได้รับมอบหมายของนิติบุคคล	๒๐,๐๐๐	บาท
(๙) ค่าต่ออายุการเขียนทะเบียน สถาปนิกต่างชาติที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพใน ราชอาณาจักรไทยตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ (รายบุคคลหรือรายโครงการ) บุคคลธรรมดาก่อนหมดอายุการเขียนทะเบียน	๑๐,๐๐๐	บาท
(ก) ก่อนหมดอายุการเขียนทะเบียน	๑๐,๐๐๐	บาท
(ข) หลังจากหมดอายุการเขียนทะเบียน นิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดาก็เป็นตัวแทนที่ได้รับมอบหมายของนิติบุคคล	๒๐,๐๐๐	บาท
(ก) ก่อนหมดอายุการเขียนทะเบียน	๕๐,๐๐๐	บาท
(ข) หลังจากหมดอายุการเขียนทะเบียน	๑๕๐,๐๐๐	บาท

በኢትዮጵያና ሪፖርት

ພຽງຮາ່ງບໍ່ມີສາມາປັນໃຈ ພ.ກ. ແຕ່ເຫັນ ກົບ ຮູ້ທີ່ພະຍາຍາວິກ (ຂັບປຸ່ງ) ພ.ກ.

พระราชนูปถัมภ์สถานปฏิบัติธรรม	ร่าง พระราชนูปถัมภ์สถานปฏิบัติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ / เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ สำารสนาปีก่อจุ่นงานและหน้าที่ดูแลบ้าน “ดีๆ”</p> <p>(๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประทานปืนยันเดือน หรืออุดหนัตร ในกรุงกาฬสินธุ์พิษณุโลก ปัตยกรรมคามบูช “ดีๆ”</p>	<p>พระราชนูปถัมภ์สถานปฏิบัติธรรม ใน (๓) ของมาตรา ๔ แห่งฯ “(๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประทานปืนยันเดือน หรือ วุฒิบัตรโดยการประลองบิชาชีพสถานปฏิบัติธรรมคามบูชได้รับรอง หลักสูตร ภาระจัดการศึกษาและการศึกษา แล้วซึ่งบิญญา”</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความต่อไปนี้เป็นตน (ก/๑) ของมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชนูปถัมภ์สถานปฏิบัติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗</p> <p>“(ก) การกำหนดตั้งขึ้นและต้องห้ามตามมาตรา ๑๗(๙) (ข) การบัญชีครัวบ้านส่วนตัวที่ห้ามตามมาตรา ๑๘”</p> <p>ห้ามบัญชีบัตร เนื่องจากประกอบธุรกิจซึ่งพึงสามารถควบคุม ได้แต่ไม่ใช่ภารกิจที่เรียกว่าเป็นธุรกิจทางการค้าอย่างเดียว “ดีๆ”</p>
<p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งฯ</p> <p>(๑) ออกซื้อปัจจัยสนับสนุนสถานปฏิบัติธรรม (ก) การกำหนดตั้งขึ้นและต้องห้ามตามมาตรา ๑๗(๙) (ข) การบัญชีครัวบ้านส่วนตัวที่ห้ามตามมาตรา ๑๘</p> <p>แต่จะห้ามห้ามให้เป็นภารกิจทางการค้าอย่างเดียว “ดีๆ”</p>	<p>พระราชนูปถัมภ์สถานปฏิบัติธรรม ใน (๓) ของมาตรา ๔ แห่งฯ “มาตรา ๕/๑ ออกซื้อปัจจัยสนับสนุนสถานปฏิบัติธรรม ให้ห้ามตามมาตรา ๕ แล้ว ให้ สถานปฏิบัติธรรมมีอำนาจหน้าที่ตัดต่อไปนี้ด้วย (๑) กำหนดตั้งขึ้นและต้องห้ามตามมาตรา ๑๗(๙) ผู้ที่บัญชีบัตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านเศรษฐกิจการค้า หรือการประกอบธุรกิจซึ่งพึงสามารถควบคุมได้แต่ไม่ใช่ภารกิจทางการค้า (๒) ให้การรับรองอัปบัญชีของสถานปฏิบัติธรรมตามความคุ้มครอง การประกอบธุรกิจซึ่งพึงไม่ต้องประเมินทักษณ์บัญชีพื้นฐานทางประเทศไทย (๓) ควบคุมการทำงานของสถานปฏิบัติธรรมที่เข้มงวดใน มาตรฐานภารกิจและมาตรฐานที่อยู่พื้นฐานของสภากาชาดไทย</p>	<p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งฯ</p> <p>พระราชนูปถัมภ์สถานปฏิบัติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗</p> <p>มาตรา ๕/๑ ออกจ้างอ่านขอหน้าที่ตามมาตรา ๕ แล้ว ให้ สถานปฏิบัติธรรมมีอำนาจหน้าที่ตัดต่อไปนี้ด้วย (๑) กำหนดตั้งขึ้นและต้องห้ามตามมาตรา ๑๗(๙) ผู้ที่บัญชีบัตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านเศรษฐกิจการค้า หรือการประกอบธุรกิจซึ่งพึงสามารถควบคุมได้แต่ไม่ใช่ภารกิจทางการค้า (๒) ให้การรับรองอัปบัญชีของสถานปฏิบัติธรรมตามความคุ้มครอง การประกอบธุรกิจและมาตรฐานที่อยู่พื้นฐานของสภากาชาดไทย (๓) ควบคุมการทำงานของสถานปฏิบัติธรรมที่เข้มงวดใน มาตรฐานภารกิจและมาตรฐานที่อยู่พื้นฐานของสภากาชาดไทย</p>
<p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งฯ</p> <p>(๑) ออกซื้อปัจจัยสนับสนุนสถานปฏิบัติธรรม (ก) การกำหนดตั้งขึ้นและต้องห้ามตามมาตรา ๑๗(๙) (ข) การบัญชีครัวบ้านส่วนตัวที่ห้ามตามมาตรา ๑๘</p> <p>แต่จะห้ามห้ามให้เป็นภารกิจทางการค้าอย่างเดียว “ดีๆ”</p>	<p>พระราชนูปถัมภ์สถานปฏิบัติธรรม ใน (๓) ของมาตรา ๔ แห่งฯ “มาตรา ๖/๑ ออกซื้อปัจจัยสนับสนุนสถานปฏิบัติธรรม ให้ห้ามตามมาตรา ๖ แล้ว ให้ สถานปฏิบัติธรรมมีอำนาจหน้าที่ตัดต่อไปนี้ด้วย (๑) กำหนดตั้งขึ้นและต้องห้ามตามมาตรา ๑๗(๙) ผู้ที่บัญชีบัตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านเศรษฐกิจการค้า หรือการประกอบธุรกิจซึ่งพึงสามารถควบคุมได้แต่ไม่ใช่ภารกิจทางการค้า (๒) ให้การรับรองอัปบัญชีของสถานปฏิบัติธรรมตามความคุ้มครอง การประกอบธุรกิจและมาตรฐานที่อยู่พื้นฐานของสภากาชาดไทย (๓) ควบคุมการทำงานของสถานปฏิบัติธรรมที่เข้มงวดใน มาตรฐานภารกิจและมาตรฐานที่อยู่พื้นฐานของสภากาชาดไทย</p>	<p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งฯ</p> <p>พระราชนูปถัมภ์สถานปฏิบัติธรรม ใน (๓) ของมาตรา ๔ แห่งฯ</p> <p>มาตรา ๖/๑ ออกจ้างอ่านขอหน้าที่ตามมาตรา ๖ แล้ว ให้ (๑) กำหนดตั้งขึ้นและต้องห้ามตามมาตรา ๑๗(๙) ผู้ที่บัญชีบัตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านเศรษฐกิจการค้า หรือการประกอบธุรกิจซึ่งพึงสามารถควบคุมได้แต่ไม่ใช่ภารกิจทางการค้า (๒) ให้การรับรองอัปบัญชีของสถานปฏิบัติธรรมตามความคุ้มครอง การประกอบธุรกิจและมาตรฐานที่อยู่พื้นฐานของสภากาชาดไทย (๓) ควบคุมการทำงานของสถานปฏิบัติธรรมที่เข้มงวดใน มาตรฐานภารกิจและมาตรฐานที่อยู่พื้นฐานของสภากาชาดไทย</p>

พระราชนูปถัทรสานับปิริกร. พ.ศ. ๒๕๖๗	<p>ร่าง พระราชนูปถัทรสานับปิริกร. พ.ศ. ๒๕๖๗</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้คุณธรรมการรักษาความเจ็บปวดที่ต้องอยู่ใน</p> <p>พระราชนูปถัทรสานับปิริกร. พ.ศ. ๒๕๖๗</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๔ ให้พิมพ์ข้อความต่อไปนี้เป็นนามธรรม ๓๐/๑ แห่ง</p> <p>“มาตรา ๓/๑ ที่คุณธรรมการรักษาความเจ็บปวดที่ต้องอยู่ใน</p> <p>ประมวลกฎหมายวิชาชีพระหว่างประยุทธ์ ดังนี้</p> <p>(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำคัญกับการ</p> <p>ทະเบบัญชีประกอบกิจการบริษัทเพื่อส่งเสริมการ</p> <p>ประมวลกฎหมายวิชาชีพไม่ต่างประมวลกฎหมายของผู้พิพากษาทั่วไปและที่</p> <p>(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำคัญกับการซื้อ</p> <p>ทະเบบัญชีประกอบกิจการที่จ่ายทุนประกอบธุรกิจเพื่อรักษาภาระจัดร</p> <p>ทุนตามข้อผูกพันระหว่างทั้งสองฝ่ายที่มีความตกลงไว้ในราชบุคคลิ</p> <p>แห่งราชบุคคลิกรกิจ</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำคัญกับการ</p> <p>สถาบันคณะกรรมการตามมาตรา ๑๙/๑</p> <p>(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการพิเศษสำหรับดำเนินคดีในเขตอำนาจศาลท้องที่</p> <p>สภากาชาดเป็นกรรมการดำเนินการที่สำคัญของกิจกรรมบริษัทฯ</p> <p>ระหว่างประเทศของประเทศไทยและกิจกรรมที่ต้องดำเนินการตามบัญญัติ</p> <p>สถาบันต่างประเทศที่มีผู้พนักงานประจำอยู่ในราชอาณาจักร</p> <p>(๕) กำหนดค่าธรรมเนียมที่สภากาชาดดำเนินการเรียกเก็บสำหรับ</p> <p>การที่หน่วยหรือองค์กรรับรองสถานะ (๑) และ (๒) ซึ่งต้องมีกิจกรรมที่</p> <p>พระราชนูปถัทรสานับปิริกร. พ.ศ. ๒๕๖๗</p>	หมายเหตุ / เหตุผลในการยกเว้นเพิ่มเติม
มาตรา ๔/๑	<p>มาตรา ๔/๑ เมื่อที่ประชุมใหญ่สภากาชาดเป็นมติให้ความ</p> <p>เห็นชอบร่างข้อบังคับค่าปรับค่าสภากาชาดรายเดือนสี่ปีไม้อย่างกว่ากําหนด</p> <p>ของสภากาชาดที่จะได้รับในคราวนี้มาแล้วก็ตามที่ได้รับอนุมัติจากสภากาชาดฯ</p> <p>ร่างข้อบังคับนี้ต่อสภากาชาดโดยทั่วไปแล้วจะได้รับอนุมัติโดยทั่วไป</p>	

ห้องประชุมชั้นบูรพาภิมุกต์ศิลปานิพัทธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔	ร่าง พรบ. ราชบัญญชีศิลปานิพัทธ์สถาบันฯ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	<p>มาตรา ๑๙ ให้เพื่อความต่อไปเป็น มาตรา ๑๙/๑ แห่ง พระราชบัญญัติสถาบันฯ พ.ศ. ๒๕๖๓</p> <p>“มาตรา ๑๙/๑ สถาบันฯ ตั้งงำนติดต่ออย่างยิ่งที่ พระราชนิพัฒน์ต้องบัน្ត แล้วให้คุณธรรมกามาสื่อถึงสถาบันฯ ไม่เก ต่างประเทศ ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติ เมืองดาษในภาษาส่วนตัวของราชทัณฑ์ คณะกรรมการวินัยหน ่วยมูลค่าเริ่มต้นไม่ต่ำกว่าบาทหนึ่งสิบบาทถ้วน ให้สถาบันฯ ดำเนินคดีจ ดังการกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติ ให้สถาบันฯ ดำเนินคดีจ ออกใบอนุญาตหรือห้ามเลือกปรบอง ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป”</p>	<p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัตินี้โดยทันที สถาบันฯ พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่จะให้ใช้อำนุภาพตั้งแต่วันถัดไปเป็นต้นไป แล้ว มาตรา ๑๙/๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้จะถือว่าขาดไปโดยอัตโนมัติ</p>	<p>มาตรา ๑๙ ให้รักษาไว้ต่อไปจนกว่าจะได้ให้กฎหมายใหม่มาตรา ๑๙/๑ แห่ง^๑ พระราชบัญญัตินี้จะถือว่าขาดไปโดยอัตโนมัติ</p>
	ผู้รับสนับสนุนและบุคลากร	นายก้าวสู่ความสำเร็จ	

หมายเลขบัญชีสถานปฏิบัติการ	ร่าง พระราชบัญชีสถานปฏิบัติการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ / เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
		ประการที่สถานที่ฯ รื่อ อาศัยภารณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเข้าห้องน้ำของผู้มาใช้ห้องน้ำ วิชาชีพร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๖๕
(๙) ค่าเชื้อที่แบบเบี้ยน สถาบันทางชาติที่จะซื้อมาประกอบบริษัท ในราชอาณาจักร ไม่สามารถขอผู้พัฒนาห้องท่องเที่ยว (รายบุคคลหรือรายโควต้า)	๗๐,๐๐๐ บาท บุคคลธรรมดា นิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นตัวแทน ที่ได้รับมอบหมายของบุคคลตัวจริง	หมายเหตุ / เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม (ก) ค่าเชื้อที่แบบเบี้ยน สถาบันทางชาติที่จะซื้อมา ประกอบบริษัทที่ไม่สามารถจัดสัญญาซื้อขายกับพัฒนา ระหว่างประเทศ (รายบุคคลหรือรายโควต้า) บุคคลธรรมดา (ก) ก่อนหนุดอย่างกราฟเขียนที่เป็นตัวแทน ที่ได้รับมอบหมายของบุคคลตัวจริง
(๑๐) ค่าเชื้อที่แบบเบี้ยน สถาบันทางชาติที่จะซื้อมา ในราชอาณาจักรที่ห้องน้ำซึ่งออกให้ฟรี (รายบุคคลหรือรายโควต้า)	๓๐๐,๐๐๐ บาท บุคคลธรรมดา (ก) ก่อนหนุดอย่างกราฟเขียนที่เป็นตัวแทน ที่ได้รับมอบหมายของบุคคลตัวจริง	หมายเหตุ / เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม (ก) ค่าเชื้อที่แบบเบี้ยน สถาบันทางชาติที่จะซื้อมา ประกอบบริษัทที่ห้องน้ำซึ่งออกให้ฟรี ระหว่างประเทศ (รายบุคคลหรือรายโควต้า) บุคคลธรรมดา (ก) ก่อนหนุดอย่างกราฟเขียนที่เป็นตัวแทน ที่ได้รับมอบหมายของบุคคลตัวจริง
(๑๑) ค่าเชื้อที่แบบเบี้ยน สถาบันทางชาติที่จะซื้อมา ในราชอาณาจักรที่ห้องน้ำซึ่งออกให้ฟรี นิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นตัวแทน ที่ได้รับมอบหมายของบุคคลตัวจริง	๓๐๐,๐๐๐ บาท บุคคลธรรมดา (ก) ก่อนหนุดอย่างกราฟเขียนที่เป็นตัวแทน ที่ได้รับมอบหมายของบุคคลตัวจริง	หมายเหตุ / เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม (ก) ค่าเชื้อที่แบบเบี้ยน สถาบันทางชาติที่จะซื้อมา ประกอบบริษัทที่ห้องน้ำซึ่งออกให้ฟรี ระหว่างประเทศ (รายบุคคลหรือรายโควต้า) บุคคลธรรมดา (ก) ก่อนหนุดอย่างกราฟเขียนที่เป็นตัวแทน ที่ได้รับมอบหมายของบุคคลตัวจริง

ມາຕາຮາຊອງຮູ້ຮຽນຮະບົນທີ່ສູ່ໃຫຍ່ການອ່ານຸ່າໃນພາບປະເມັນພາບປະເມັນ

ຮູ້ຮຽນຮະບົນ	ຮູ້ຮຽນຮະບົນ	ຮູ້ຮຽນຮະບົນ	ຮູ້ຮຽນຮະບົນ
ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຈຳເຄີຍສິຫຼຸບແລະສົກລົງສົກລົງທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ
ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຈຳເຄີຍສິຫຼຸບແລະສົກລົງສົກລົງທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ
ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຈຳເຄີຍສິຫຼຸບແລະສົກລົງສົກລົງທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ	ນາຕາຮາ ແລ້ວ ການຕັດຕະກິດການພື້ນຖານທີ່ກົດຈົບສົກສົກ

การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสถาบันกิ พ.ศ. ๒๕๔๗

สารบัญ

คำนำ	๑
ประเด็นที่ ๑ : ประเด็นการประกอบวิชาชีพระหัวร่างประเทศไทยตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ	๔
ประเด็นที่ ๒ : ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ในการรับรองปริญญาและหลักสูตร เช่น การรับรองปริญญา การรับรองหลักสูตร การรับรองสถาบัน ชื่อปริญญา	๗
ประเด็นที่ ๓ : ที่มาและคุณสมบัติของคณะกรรมการจารยาระบบทั่วไป	๙
ประเด็นที่ ๔ : การบังคับใช้จารยาระบบทั่วไปวิชาชีพกับสมาชิก และคำว่า “จารยาระบบทั่วไปวิชาชีพ สถาปัตยกรรมควบคุม” ในมาตรา ๕๑	๑๑
ประเด็นที่ ๕ : ความไม่ชัดเจนในเรื่องการยืนยันมติในการออกข้อบังคับ	๑๓
ประเด็นที่ ๖ : แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ	๑๔
ผู้ชี้แจง	๑๕

คำนำ

พระราชบัญญัติสถาปนิก ใช้บังคับมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ นับได้ประมาณ ๑๕ ปีแล้ว สภาพการณ์ulatoryอย่างในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อีกทั้งยังพบปัญหาบางประการ บางปัญหาส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสถาปนิก บางปัญหา ก่อให้เกิดความสับสนหรือความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติ บางปัญหาเป็นปัญหาที่อาจทำให้ลดลงหรือขัดให้หมดไปได้โดยการปรับปรุงกฎหมายเมื่อที่ได้เขียน และมีบางเรื่องที่แม้ไม่เป็นปัญหาแต่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเมื่อที่อาจทำให้วิชาชีพพัฒนาดีขึ้นกว่าเดิมได้

ในแง่ของสภาพการณ์ในวงการวิชาชีพสถาปัตยกรรมทั้งในประเทศไทยและระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป ในปัจจุบัน มีเรื่องของการเปิดเสรีการค้าและบริการที่ประเทศไทยเข้าร่วมกับประเทศไทยอื่นๆ ซึ่งมีผลกระทบเป็นอย่างมากต่อสภาพแวดล้อมในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายใต้การสนับสนุนของประเทศไทย ทำให้มีแรงกระตุ้นจากหลายฝ่าย ทั้งจากทางฝ่ายนิติบัญญัติและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ให้สถาปนิกพิจารณาและดำเนินการเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนั้น ในสถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบันที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งประเทศไทยกำลังมุ่งสู่การปฏิรูปประเทศไทยในทุกด้าน การปรับปรุงกฎหมายวิชาชีพก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปฏิรูปประเทศไทยด้วยเช่นกัน

สถาปนิก โดยคณะกรรมการดำเนินการกิจการสถาปนิก จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น ชุดหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ชื่อว่า "คณะกรรมการปรับปรุงพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓" เพื่อพิจารณาจัดทำข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายสถาปนิก ต่อมาในคณะกรรมการสถาปนิก วาระปี ๒๕๔๘-๒๕๕๑ ได้โอนภารกิจให้แก่คณะกรรมการกฎหมายให้เป็นผู้พิจารณาต่อไป เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการสถาปนิก ผลสรุปข้อเสนอในขั้นสุดท้ายจะถูกนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเข้าสู่กระบวนการนิติบัญญัติต่อไป

คณะกรรมการปรับปรุงพระราชบัญญัติฯ และคณะกรรมการกฎหมาย ได้ประชุมพิจารณา และนำเสนอต่อคณะกรรมการสถาปนิกมาโดยลำดับ ผลของการพิจารณาได้ถูก拿来เรียนรู้และรับฟังความเห็น รวมทั้งได้รับฟังความเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้เพื่อให้การปรับปรุงกฎหมายนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้กฎหมายได้ดีที่สุด สำหรับประเทศไทย

กฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเพื่อให้ความเห็นและข้อสังเกต และช่วยปรับปรุงแก้ไข มาแล้ว ส่องครั้ง

ประเด็นที่เสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขมี ๖ ประเด็น ได้แก่

- ประเด็นที่ ๑ : การประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ
- ประเด็นที่ ๒ : ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ในการรับรองปริญญา เพื่อการประกอบวิชาชีพ
- ประเด็นที่ ๓ : คุณสมบัติและที่มาของคณะกรรมการจuryาบรรณ
- ประเด็นที่ ๔ : การบังคับใช้จuryาบรรณแห่งวิชาชีพกับสมาชิก และคำว่า “จuryาบรรณ แห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” ในมาตรา ๕๑
- ประเด็นที่ ๕ : ความไม่ชัดเจนในเรื่องการยืนยันมติในการออกข้อบังคับ
- ประเด็นที่ ๖ : แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

ประเด็นที่ ๑ ซึ่งถือเป็นประเด็นหลักและเป็นเรื่องใหม่ซึ่งไม่มีมาก่อนในพระราชบัญญัติ คือ ประเด็นการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศ โดยได้กำหนดบทนิยาม เพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของสถาปัตยนิก อำนาจและหน้าที่ของสถาปัตยนิก อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ ซึ่งในการปรับปรุงพระราชบัญญัติจะทำให้สิ่งที่สถาปัตยนิกได้ดำเนินการไปแล้วและที่จะดำเนินการต่อไปมีกฎหมายรองรับชัดเจน

ประเด็นที่ ๒ ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ในการรับรองปริญญาและหลักสูตร โดยได้แก้ไขเพิ่มเติม วัตถุประสงค์ของสถาปัตยนิก อำนาจและหน้าที่ของสถาปัตยนิก ที่เกี่ยวกับการรับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร เพื่อการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ซึ่งจะทำให้เกิดความชัดเจนในเรื่องคุณสมบัติทางการศึกษาในกระบวนการออกใบอนุญาต และเพื่อให้สามารถออกข้อบังคับที่ว่าด้วยการรับรองปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรของการประกอบวิชาชีพได้

ประเด็นที่ ๓ เป็นการแก้ไขเรื่องคุณสมบัติและที่มาของคณะกรรมการจuryaบรรณ เพื่อไม่ให้เกิดข้อขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์ในภายหลัง และเพื่อให้เกิดความชัดเจนในกระบวนการที่จะได้กรรมการจuryaบรรณ โดยให้สามารถออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการสรรหากรรมการจuryaบรรณได้

ประเด็นที่ ๔ เป็นการแก้ไขบทบัญญัติให้สมาชิกต้องประพฤติตนตามจuryaบรรณแห่งวิชาชีพ สถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อสมาชิกมากที่สุด เพราะจะกำหนดให้การประพฤติตนตาม

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาบัตยกรรมครอบคลุมถึงสมาชิกของสถาบันฯ ทุกคน ไม่เฉพาะเพียงผู้มีใบประกอบวิชาชีพเท่านั้น

ประเด็นที่ ๕ เป็นการแก้ไขบทบัญญัติที่มีถ้อยคำที่ไม่ชัดเจนในเรื่องการยืนยันมติในการออกข้อบังคับในมาตรา ๔๔ วรรคสอง เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในอนาคต

ประเด็นที่ ๖ เป็นการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายบัญญัติให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ประเด็นที่ ๑ : ประเด็นการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ ที่มาและเหตุผล

ประเทศไทยมีผูกพันกับนานาชาติตามข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีต่างๆ ที่สำคัญสำหรับวิชาชีพสถาปัตยกรรมคือ ข้อตกลงที่ว่าไว้ด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services, GATS) ภายใต้องค์การการค้าโลก (World Trade Organization, WTO) ซึ่งบริการด้านสถาปัตยกรรมเป็นหนึ่งในสาขาวิชาบริการด้านธุรกิจและวิชาชีพ (Business and Professional Services) ในกลุ่มประเทศอาเซียน ที่ได้กำหนดให้มีการเปิดตลาดการค้าบริการเสรีเป็นตลาดเดียวภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยลงนามใน เอกสารการยอมรับร่วมกันของอาเซียนด้านการบริการสถาปัตยกรรม (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Architectural Services, MRA) เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งจะถูกใช้เป็นมาตรฐานให้สถาปนิกในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถเคลื่อนย้ายเข้าไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกันได้ในตลาดวิชาชีพสถาปัตยกรรม ภายใต้หลักเกณฑ์และข้อกำหนดของประเทศท้องถิ่น

สถาปนิกในฐานะที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศไทย จึงมีภาระหน้าที่ที่จะกำหนดหลักการและแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามข้อผูกพันดังกล่าวรวมทั้งข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นๆ ที่อาจจะมีขึ้นอีกในอนาคต และเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างสถาปนิกต่างชาติและสถาปนิกไทยบนพื้นฐานของความเท่าเทียมและการยอมรับถึงความเหมือนและความแตกต่างในกฎเกณฑ์การประกอบวิชาชีพ โดยคำนึงถึงความพร้อมและการเตรียมการให้เกิดความพร้อมของเหล่าสถาปนิกไทย

ในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา สถาปนิกได้เตรียมการในด้านต่างๆ จนกระทั่งมีความชัดเจนขึ้นอย่างมากในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปฏิบัติ โดยได้จัดทำ “กรอบการปฏิบัติวิชาชีพระหว่างสถาปนิกต่างด้าว กับสถาปนิกไทย (Local Collaboration Framework)” นำไปสู่การอุปนายาคศสถาปนิกสองฉบับ ได้แก่ “ประกาศสถาปนิก เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนเพื่อการปฏิบัติวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาปนิกไทยกับสถาปนิกต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๘” และ “ประกาศสถาปนิก เรื่อง การขึ้นทะเบียนเป็นสถาปนิกอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๘”

อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ ยังไม่มีบทบัญญัติที่รองรับสนับสนุนในเรื่องการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศอย่างเป็นกิจจะลักษณะ ไม่ว่าจะในเรื่องวัตถุประสงค์ อำนาจและหน้าที่ ความสามารถในการออกกฎหมายเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลตามข้อผูกพันต่างๆ ฯลฯ จึงสมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้การประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีหลักการ เพื่อให้กกฎเกณฑ์ต่างๆ มีสภาพการบังคับทางกฎหมายที่สมบูรณ์และมีก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

ปัญหา

๑. แม้ปัจจุบันได้มีการออกข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่ก็เป็นการออกในลักษณะของประกาศ สภาสถาปนิกซึ่งไม่มีบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติสถาปนิกของรับแต่อย่างใด จึงถือว่ายังไม่มีสภาพบังคับโดยสมบูรณ์
๒. ประกาศสภาคานิกร เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนเพื่อการปฏิบัติวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาปนิกไทยกับสถาปนิกต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นการยอมให้สถาปนิกต่างชาติตามข้อผูกพันระหว่างประเทศอาเซียนเข้ามาประกอบวิชาชีพในประเทศไทยได้(โดยร่วมงานกับสถาปนิกไทย) โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจากสภาคานิกร ซึ่งอาจมองได้ว่าขัดต่อมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓
๓. ตาม MRA ดังกล่าว สภาคานิกรได้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแล (Monitoring Committee) ขึ้น ซึ่งถือว่ามีความสำคัญในระดับประเทศ แต่ไม่มีบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติสถาปนิกของรับ
๔. ในการขึ้นทะเบียนสถาปนิกไทยเป็นสถาปนิกอาเซียน และการจดทะเบียนรับรองการเข้ามาทำงานของสถาปนิกต่างชาติซึ่งเป็นสถาปนิกอาเซียนตามประกาศคณะกรรมการสภาคานิกรที่ก่อตั้งนั้น ได้กำหนดค่าธรรมเนียมต่างๆ ซึ่งในพระราชบัญญัติไม่มีค่าธรรมเนียมเหล่านั้น
๕. สภาคานิกรมีภาระหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการตามข้อผูกพันระหว่างประเทศที่รัฐบาลได้ไปทำข้อตกลงมาทำให้สภาคานิกรต้องดำเนินการต่างๆ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตกลงเหล่านั้น ซึ่งในการดำเนินการต้องจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมา ต้องมีบุคลากร สถานที่ ฯลฯ ทำให้มีปัญหางบประมาณไม่เพียงพอ

การปรับปรุงแก้ไข

๑. กำหนดบทนิยาม “สถาปนิกต่างชาติ” และ “ข้อผูกพันระหว่างประเทศ” ขึ้น เพื่อใช้ในพระราชบัญญัติ (ดู มาตรา ๓ ของร่างฯ ที่ให้เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๒. กำหนดวัตถุประสงค์ของสภาคานิกรเพิ่มเติม โดยนอกเหนือจากการส่งเสริมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมและเป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุ้มในประเทศไทยแล้ว ให้มีวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศด้วย (ดู มาตรา ๔ ของร่างฯ ที่ให้เพิ่ม (๔/๑) ในมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๓. กำหนดอำนาจและหน้าที่ของสภาคานิกรเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมระหว่างประเทศ (ดู มาตรา ๗ ในร่างฯ ที่ให้เพิ่มมาตรา ๘/๑ ใน พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๔. กำหนดให้คณะกรรมการสภาคานิกรสามารถออกประกาศกำหนดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมระหว่างประเทศได้ (ดู มาตรา ๘ ในร่างฯ ที่ให้เพิ่มมาตรา ๓๓/๑ ใน พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๕. ปรับปรุงมาตรา ๔๕ เพื่อให้การประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุ้มของสถาปนิกต่างชาติในประเทศไทย อาจทำได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุ้ม และไม่ขัดหรือแย้งกับความในวรรคหนึ่ง (ดู มาตรา ๑๐ ในร่างฯ ที่ได้เพิ่มข้อความในมาตรา ๔๕ แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)

๖. กำหนดให้สถาบันกต่างชาติต้องอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติสถาบันก คณะกรรมการมีอำนาจสอบสวน (ดู มาตรา ๑๕ ในร่างฯ ที่ได้เพิ่มมาตรา ๖๔/๑ ใน พ.ร.บ. ๒๕๔๓)

๗. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมระหว่างประเทศ (ดู อัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างฯ (๖) - (๙) ที่เพิ่มขึ้น)

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

๑. การประกอบวิชาชีพของสถาบันกต่างชาติตามข้อผูกพันระหว่างประเทศตามร่างฯนี้ ไม่ใช่เป็นการขอรับใบอนุญาตตามปกติ

๒. แนวทางของสาขาวิชกร – ได้มีการออก “กฎกระทรวง กำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสาขาวิชกร พ.ศ. ๒๕๖๐” ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๐ กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินการอื่นตามมาตรา ๗ (๔) ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพวิชกรและวิชาชีพวิชกรรวมควบคุมตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเจียน ด้านบริการวิชกร รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิชกรมข้ามแดน

ประเด็นที่ ๒ : ขอบเขตและอำนาจหน้าที่ในการรับรองปริญญาและหลักสูตร เข่น การรับรองปริญญา การรับรองหลักสูตร การรับรองสถาบัน ชื่อปริญญา

เหตุผล

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในคุณสมบัติทางการศึกษาในกระบวนการขอใบอนุญาตของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

ปัญหา

๑. พระราชบัญญัติมิได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการกำหนดมาตรฐานวิชาการสำหรับการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม เพียงแต่กำหนดวัตถุประสงค์ก้างๆใน มาตรา ๗ (๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม
๒. พระราชบัญญัติมีการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการรับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือ วุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ตามมาตรา ๔ (๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม แต่มิได้กำหนดในมาตรา ๔ (๖) ว่าด้วยการออกข้อบังคับสถาบันนักวิชาชีพ
๓. ในอดีตที่ผ่านมาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ การรับรองปริญญาและคุณวุฒิในระดับอื่นๆ เป็นการรับรองโดยไม่มีระยะเวลาจำกัด ซึ่งในปัจจุบันสถาบันการศึกษาต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุก ๕ ปี รวมถึงคุณวุฒิและสถาบันการศึกษาในสังกัดอื่น
๔. ความหมาย/คำนิยามของคำว่า “รับรองปริญญาอนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร” ครอบคลุมถึงการรับรองรายละเอียดหลักสูตร การรับรองสถาบันการศึกษา การรับรองมาตรฐานการศึกษาไม่ชัดเจน รวมถึงการรับรองคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ หรือไม่ เนื่องจากมีผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียมากແยั่งว่าไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของสถาบันนักวิชาชีพ
๕. ชื่อปริญญาและคุณวุฒิในระดับต่างๆในทุกสาขา มีความหลากหลายเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ทำให้เกิดความสับสนในการจำแนกประเภท ระดับและสาขาให้ชัดเจน

การปรับปรุงแก้ไข

๑. กำหนดวัตถุประสงค์เพิ่มเติมในมาตรา ๗ (ดู มาตรา ๔ ของร่างฯ ที่เพิ่ม (๓/๑) ในมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๒. กำหนดอำนาจและหน้าที่ในมาตรา ๔ (๓) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้นในมาตรา ๗ (ดู มาตรา ๔ ของร่างฯ ที่ปรับปรุง (๓) ของมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๓. กำหนดให้สามารถออกข้อบังคับว่าด้วยการรับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร (ดู มาตรา ๖ ของร่างฯ ที่เพิ่ม (ก/๑) ของมาตรา ๔ (๖) แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)

ข้อพิจารณาเพิ่มเติม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๐ (เสรีภาพในการประกอบอาชีพ) วรรคสาม ระบุว่า “การตราชฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือก้าวถ่างกันของการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา” ในประเด็นนี้ จึงอาจต้องแสดงเพิ่มเติมว่า การรับรองปริญญาฯ ตามพระราชบัญญัติสถาปนิก ทั้งตามการบัญญัติเดิมและการปรับปรุงแก้ไขตามร่างฯ ไม่ได้เป็นการก้าวถ่างกันของการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

ประเด็นที่ ๓ : ที่มาและคุณสมบัติของคณะกรรมการจรายาบรรณ

เหตุผล

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องที่มาและคุณสมบัติของคณะกรรมการจรายาบรรณ

ปัญหา

๑. พระราชบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดจำนวนคณะกรรมการจรายาบรรณ ส่วนการแต่งตั้งผู้ใดเป็นกรรมการจรายาบรรณให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ แต่ไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ที่ประชุมใหญ่จะนำข้อผู้ที่จะให้สมาชิกลงมติให้เป็นกรรมการจรายาบรรณมาด้วยวิธีใด เช่น คณะกรรมการเสนอชื่อให้สมาชิกเลือกได้หรือไม่ หรือสมาชิกเป็นผู้เสนอในที่ประชุมใหญ่ ทำให้เกิดความขัดแย้งอยู่เนื่องๆ ในการประชุมใหญ่
๒. พระราชบัญญัติกำหนดให้มีคณะกรรมการจรายาบรรณอีกคณะหนึ่งนอกเหนือจากคณะกรรมการ แต่ไม่ได้กำหนดไว้ว่าผู้ที่เป็นกรรมการจะเป็นกรรมการจรายาบรรณไม่ได้ ทำให้อาจมีกรรมการจรายาบรรณที่ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นกรรมการโดยที่ยังคงเป็นกรรมการจรายาบรรณอยู่ หรืออาจมีกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการจรายาบรรณด้วยอีกตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งน่าจะไม่เหมาะสมเนื่องจากกรรมการจะเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์คดีจรายาบรรณ

ข้อพิจารณา

๑. กรรมการจรายาบรรณเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพให้ประพฤติตามจรายาบรรณวิชาชีพและประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพสถาบันปัจจุบันควบคุมนอกเหนือจากคุณสมบัติที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคสองแล้ว ยังควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เพียงพอในการที่จะเป็นผู้วินิจฉัยคดีจรายาบรรณ เป็นผู้มีความเที่ยงธรรมในการวินิจฉัยตัดสิน และเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสมาชิกส่วนใหญ่ หากมีที่มาชี้ชัดเจนและกระบวนการเป็นที่ยอมรับของสมาชิกก็จะส่งผลดีต่อวิชาชีพและลดความขัดแย้ง
๒. ในการลงมติเลือกกรรมการจรายาบรรณ ผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้รับการเสนอชื่อควรแสดงเจตนากรณ์และความพร้อมที่จะเข้าดำเนินการจรายาบรรณหากได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ แต่ถ้าเป็นการเสนอชื่อในที่ประชุมใหญ่ ผู้ถูกเสนอชื่ออาจไม่อยู่ในที่ประชุมและอาจไม่เต็มใจที่จะทำหน้าที่กรรมการจรายาบรรณก็ได้ หากผู้นั้นได้รับมติจากที่ประชุมใหญ่ก็จะทำให้เป็นปัญหาต่อไป
๓. พระราชบัญญัติสถาบันวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติให้ผู้ถูกวินิจฉัยชี้ขาดให้ตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสถาบันวิชาชีพ ซึ่งเมื่อมีคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการอย่างไรก็ให้ถือเป็นที่สุด จึงควรพิจารณาว่ากรรมการจรายาบรรณและการฟ้องร้องของสถาบันวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวินิจฉัยชี้ขาดอาจเป็นบุคคลเดียวกันได้หรือไม่ อ้างอิง

การปรับปรุงแก้ไข

๑. กำหนดคุณสมบัติของกรรมการจารย์ฯ บรรณว่าจะต้องไม่เป็นกรรมการสาขา (ดู มาตรา ๑๓ ของร่างฯ ซึ่งได้เพิ่ม (๓) ในมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๒. กำหนดให้คณะกรรมการดำเนินการสรรหากรรมการจารย์ฯ บรรณล่วงหน้าก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่โดยให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหาเป็นข้อบังคับสถาปนิก (ดู มาตรา ๑๓ ของร่างฯ ซึ่งได้เพิ่มวรรคสาม ในมาตรา ๕๓ แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)

ประเด็นที่ ๔ : การบังคับใช้จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพกับสมาชิก และคำว่า “จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” ในมาตรา ๕๑

เหตุผล

๑. สมาชิกสถาปนิกแม้ยังไม่ได้รับใบอนุญาตก็ยังสามารถประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่ไม่ใช่งานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมได้ หากไม่มีการควบคุมด้านจรรยาบรรณ อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อวิชาชีพและสาธารณะได้ นอกจากนั้น ข้อบังคับจรรยาบรรณมีการควบคุมความประพฤติบางข้อที่อาจไม่ได้เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพรวมอยู่ด้วย
๒. จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมเป็นเรื่องที่บังคับใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งในการประกอบวิชาชีพนั้น ไม่ว่าจะเป็นงานในชนิดและขนาดที่เป็นงานสถาปัตยกรรมควบคุมหรือไม่ ก็ควรจะต้องปฏิบัติตามให้อยู่ในกรอบของจรรยาบรรณวิชาชีพ

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามที่กำหนดในข้อบังคับสถาปนิก

มาตรา ๕๑ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมของผู้ได้รับใบอนุญาต มีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อสถาปนิก
กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ได้รับใบอนุญาต โดยทำเรื่องยื่นต่อสถาปนิก

กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษตามวรรคหนึ่งหรือสองไว้ตามวรรคสอง สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการทำบัณฑิตศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

ปัญหาที่เกิดขึ้น

๑. สมาชิกสถาปนิกที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับใบอนุญาตแต่ใบอนุญาตขาดอายุ สามารถประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่มีชนิดงานและขนาดงานสถาปัตยกรรมที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดที่มีการควบคุม ซึ่งถือว่าเป็นการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมเช่นกัน หากมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณจะไม่สามารถดำเนินการด้านจรรยาบรรณได้ เนื่องจากจรรยาบรรณกำหนดให้บังคับกับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีกรณีที่เขียนไว้ต่อว่า สถาปนิกบางท่านอาศัยช่องทางกฎหมาย มีเจตนารับงานโฆษณา ผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่ผิดจรรยาบรรณในระหว่างที่ใบอนุญาตของตนหมดอายุลง เมื่อเสร็จแล้วจึงมาต่ออายุใบอนุญาต
๒. มาตรา ๕๑ วรรคสองและวรรคสาม บัญญัติโดยใช้คำว่า “จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” ทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ โดยอาจถูกตีความว่า จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมใช้บังคับกับผู้

ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานตามชนิดงานและขนาดที่เป็นงาน
สถาปัตยกรรมควบคุมเท่านั้น

ข้อพิจารณา

๑. พระราชบัญญัติสถาปนิกมีเจตนาให้สมาชิกสถาปนิกประพฤติอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณวิชาชีพ จึงได้มีการกำหนดให้เป็นคุณสมบัติของผู้ที่เป็นสมาชิกในมาตรา ๑๒ (๔) ว่าสมาชิกต้องไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ซึ่งหากสมาชิกขาดคุณสมบัติตั้งกล่าวก็จะถือว่าขาดคุณสมบัติในการเป็นสมาชิก และได้มีการกำหนดบทลงโทษถึงขั้นลบชื่อออกจากเป็นสมาชิก
๒. สถาปนิกเคยหารือกับทางกระทรวงมหาดไทยครั้งหนึ่ง และได้รับความเห็นว่า ตามพระราชบัญญัตินี้ปัจจุบัน กรณีผู้ไม่ได้รับใบอนุญาตหรือใบอนุญาตขาดต่ออายุไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ
๓. เมื่อกำหนดให้สมาชิกต้องประพฤติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพแล้ว ก็จะต้องมีการบัญญัติสำหรับกรณีสมาชิกที่อยู่ในระหว่างที่ถูกสั่งภาคทัณฑ์ มีให้มาขอรับใบอนุญาตฯ (ในกรณีที่ยังไม่มีใบอนุญาต) หรือต่ออายุใบอนุญาตฯ (ในกรณีที่มีใบอนุญาตและอยู่ในช่วงที่ใบอนุญาตหมดอายุ) ด้วย
๔. มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง รวมไปถึงมาตราที่กล่าวถึงจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตั้งแต่ต้นพระราชบัญญัติ ได้แก่ มาตรา ๗ (๑) (วัตถุประสงค์ในการควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพ
สถาปัตยกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม) และมาตรา ๘ (๖) (๗) (อำนาจและหน้าที่ในการออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม) ล้วนแต่บัญญัติโดยใช้คำว่า “จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม” แต่มาตรา ๕๑ วรรคสองและวรคสาม ใช้คำว่า “จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” ทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้และตีความว่า จรรยาบรรณวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมใช้บังคับกับผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเฉพาะที่ทำงานตามชนิดงานและขนาดงานที่ควบคุมเท่านั้น อนึ่ง มาตรา ๕๑ วรรคสอง และวรคสามนี้ เป็นส่วนที่มีการบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นในระหว่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของกรรมการของวุฒิสภา เข้าใจว่าคงจะเกิดความผิดพลาดในขณะนั้น

การปรับปรุงแก้ไข

๑. เพิ่มมาตราหนึ่งเพื่อให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ ซึ่งบังคับใช้กับผู้ได้รับใบอนุญาต มาบังคับใช้โดยอนุโลมแก่สมาชิกสถาปนิกด้วย (ดู มาตรา ๑๑ ของร่างฯ ซึ่งได้เพิ่มมาตรา ๕๐/๑ ใน พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๒. เพิ่มมาตราหนึ่งเพื่อกำหนดห้ามมิให้สมาชิกที่อยู่ในระหว่างถูกสั่งภาคทัณฑ์ ขอรับใบอนุญาตฯ หรือต่ออายุใบอนุญาตฯ (ดู มาตรา ๑๑ ของร่างฯ ซึ่งได้เพิ่มมาตรา ๖๕/๑ ใน พ.ร.บ. ๒๕๔๓)
๓. แก้ไขคำว่า “จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม” ในมาตรา ๕๑ วรรคสองและวรคสามเป็น “จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม” (ดู มาตรา ๑๑ ของร่างฯ ซึ่งได้แก้ไขวรคสองและวรคสามของมาตรา ๕๑ แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๔๓)

ประเด็นที่ ๕ : ความไม่ชัดเจนในเรื่องการยืนยันมติในการออกข้อบังคับ

เหตุผล

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องการยืนยันมติ ตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง

ข้อกฎหมาย

มาตรา ๔๔ เมื่อที่ประชุมใหญ่สภากتابปนิกมีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภากتابปนิกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุมให้นายสภากتابปนิกเสนอร่างข้อบังคับสภากتابปนิกต่อประธานาธิบดีโดยไม่ซักข้า สภานายกพิเศษอาจยับยั้งร่างข้อบังคับนั้นได้แต่ต้องแสดงเหตุผลโดยแจ้งชัด ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับที่นายสภากتابปนิกเสนอให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับนั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุมอีกรั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมครั้งหลังนี้ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแล้ว

ปัญหา

มาตรา ๔๔ วรรคสอง มีข้อความที่ทำให้เกิดความสับสนว่า หากสภานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด จะต้องมีการประชุมใหญ่ขึ้นอีกรั้งหรือไม่ หรือเป็นเพียงการประชุมของคณะกรรมการเท่านั้น เนื่องจากข้อความกล่าวถึงการประชุมของคณะกรรมการ แต่มีคำที่ทำให้อาจเข้าใจได้ว่าเป็นการประชุมใหญ่ เช่น “ให้คณะกรรมการประชุมอีกรั้งหนึ่ง...” “ในการประชุมครั้งหลังนี้ถ้ามีเสียงยืนยันมติ...” เพราะทั้งในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ มิได้กล่าวถึงการประชุมของคณะกรรมการครั้งก่อนหน้าแต่อย่างใด

ข้อพิจารณา

มาตรา ๔๔ วรรคสอง ใช้คำว่า “คณะกรรมการ” ชัดเจน จึงเห็นว่าจะมีเจตนาที่จะให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาการยับยั้งของสภานายกพิเศษ มิใช่ที่ประชุมใหญ่

การปรับปรุงแก้ไข

แก้ไขมาตรา ๔๔ วรรคสอง ให้เกิดความชัดเจนว่า เป็นการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการ มิใช่การประชุมใหญ่สภากتابปนิก (ดู มาตรา ๙ ของร่างฯ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขวรรคสองของมาตรา ๔๔ แห่ง พ.ร.บ. ๒๕๕๓)

ประเด็นที่ ๖ : แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

๑. ปรับอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
๒. กำหนดเพดานอัตราค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมสำหรับการขึ้นทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ

ข้อพิจารณา

๑. อัตราค่าธรรมเนียมบางอย่าง ปัจจุบันมีอัตราที่เก็บจริงตามกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๔๖ เดิมเพดานที่กำหนด ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติแล้ว เช่น ค่าต่ออายุใบอนุญาตประเภทบุคคลธรรมดากลางตัวค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาตประเภทบุคคลธรรมดากลาง ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพ เป็นต้น
๒. อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาตฯ ในปัจจุบันมีการออก หนังสือรับรองการได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมเพื่อยืนยันประกอบการแจ้ง ตามมาตรา ๓๙ ทวิแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งสถาบันปนิชมีแนวความคิดที่จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เป็นอัตราย่อยรายยึดติดตามขนาดความรับผิดชอบของการประกอบวิชาชีพ ซึ่งจะได้มีการพิจารณาต่อไปในอนาคต
๓. อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติถูกกำหนดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว เมื่อจะมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องอื่นๆ ก็สมควรปรับอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อไว้สำหรับอนาคตด้วย โดยให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
๔. อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการขึ้นทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพระหว่างประเทศ ในปัจจุบันมีอัตราที่กำหนดไว้ตามประกาศสถาบันปนิชสองฉบับ

การปรับปรุงแก้ไข

๑. ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ค่าต่อใบอนุญาตฯ ค่านั้นสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม กำหนดเพื่อไว้เป็นห้าเท่าของอัตราตามกฎหมายระหว่างกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม พ.ศ. ๒๕๔๖
๒. ค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต กำหนดเพื่อไว้ที่ ๕,๐๐๐ บาท สำหรับบุคคลธรรมดากลาง และ ๒๕,๐๐๐ บาท สำหรับบุคคลธรรมดากลาง เพื่อไว้สำหรับการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีรายอัตราย่อยตามขนาดความรับผิดชอบของการประกอบวิชาชีพในอนาคต
๓. ค่าขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม เพื่อใช้สำหรับประกอบวิชาชีพในต่างประเทศตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ ค่าต่ออายุการขึ้นทะเบียนฯ ค่าขึ้นทะเบียนสถาบันปนิชต่างชาติที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพในราชอาณาจักรไทยตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ (รายบุคคลหรือรายโครงการ) ค่าต่ออายุการขึ้นทะเบียนฯ กำหนดเพื่อไว้เป็นห้าเท่าของอัตราตามประกาศสถาบันปนิช พ.ศ. ๒๕๔๖ สองฉบับ

